

Име ученика:Јана Лаништанин III/1
ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“

„Доживљаји мачка Тоше“, Бранко Ћопић
Лични доживљај књиге

Књига „Доживљаји мачка Тоше“ говори о несташном мачку и његовим авантурама док покушава да се врати кући.

Тошине авантуре почињу у цаку, у колима која су ишла уз обалу реке. Кола је возио чика Триша, воденичар и мачков власник. Решио је Тошу да баци у вир, јер му је појео сву храну, иако је увек имао шта да једе. Тоша је имао среће што су наишли на крчму, па није завршио у води. Али није има среће јер је и њега и цак однео лопов, док је Триша у крчми пио.

До повратка кући, Тоша доживљава невероватне авантуре. Продају га на вашару као лава, чува поље кукуруза од медведа, лови мишеве, поткован је попут коња.... А кроз све те пустоловине пратили су га Миш пророк и пас Шаров. Најзанимљивије су ми биле приче које говоре о Тошином сусрету са медведом, Крушкотресом.

Једне ноћи Тоша је остављен у цаку да чува поље кукуруза и изиграва лава. Са њим је у цаку био Миш пророк. Удружени, успели су да се ослободе. Тада су чули Шарова како цвили, завезан за крушку. И он је био ту остављен да чува кукуруз и крушке. Тада су њих тројица смислили супер план. Шаров је сачекао медведа и испричао му како га траже Миш пророк и опасни Мачак лав. Рекао му је и како су се њих двојица попели на крушку, а одатле на Месец, како би прво њега појели, а онда долазе да се са Крушкотресом обрачунају. Медвед се јако уплашио када је видео да недостаје део Месеца. Месец није био „лун“ али медвед то није знао. Када је поново погледао и није га видео на небу (јер је зашао за брдо) био је сигуран да су миш и мачак појели Месец и да долазе по њега. Побегло је у једну пећину на планини, где је мислио да га никад неће наћи. Већ је свануло када су са дрвета, где су сво време и били, сишли Тоша и Миш. Толико су се смејали да су крушке падале на земљу. Миш пророк је затим отишао да истражи једну рупу у земљи, а Тоша и Шаров су заспали под дрветом. Свој пут ка кући, Тоша је наставио са псом, а Миш Пророк је остао у рупи и постао војвода мишева.

Тоша је успео да се врати кући, у воденицу, где га је чекао Триша али и Жућа, на другом крају воденице. Жућа је био Тошин непријатељ, који га је годинама јурио због неке цигерике, које се нико више и несећа. Овог пута, Тошу је имао ко да брани од Жуће. Велики Шаров је успео да га отера.

Све ове авантуре Тоша је записао у свом дневнику и ми сада захваљујући њему, читамо ову књигу. Мада, можда је и Бранку Ћопићу дневник био само изговор, а у ствари је животињама дао особине људи. Мислим да је Тоша помало безобразан, незасит и обичан готован. Све у свему, права мачка. Мени се више свидео Шаров. Он је с друге стране, прави пас. Веран је и добар пријатељ.

Књига је јако лепо написана, врло занимљива и пуна детаља. Због тих детаља, могла сам да створим слику неког нашег села, поља, воденице. Јако су ми се свидела имена животиња у књизи. У селу у ком сам била, постоји пас који се зове Шаров. Препоручила бих књигу свој деци, великој и малој. Посебно онима који воле животиње, природу и село. Сигурно ће уживати.

Бранко Ћопић је српски писац чије су књиге преведене на многе језике. Написао је пуно романа, прича и песама и за децу и за одрасле. Рођен је 1915. године у Хашанима, а живео у Београду. Јако сам се растужила кад сам сазнала да се убио, вероватно би написао још овако лепих књига за децу. Сигурно ћу прочитати бар још и „Приче испод змајевих крила“.

Име ученика:Јана Лаништанин III/1
ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ **Ментор:** Снежана Крстић